

Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

leden 2015

**Vojtěch Kotek
a Zuzana Stavná**
v inscenaci
Paní Warrenová

Činoherní klub

PREMIÉRA

Bernard Shaw
PANÍ WARRENOVÁ

(Mrs. Warren's Profession)

PLAY SHAW Ladislava Smočka

*Život neúprosně funguje jinak,
než krajní představa člověka o tom,
co lze s lidmi dělat, aby se změnili.*

Ladislav Smoček

Úprava a režie: **Ladislav Smoček**

Hrají: **Ivana Chýlková**

Zuzana Stavná

Honza Hájek

Vojtěch Kotek

Tomáš Jeřábek

Petr Křiváček

„(...) Hlavní i titulní postavu paní Warrenové představuje **Ivana Chýlková**. O tom, že zvládne úlohu obletované paničky, jež si pohraje s dobovačným ‚zajochem‘, i trapné dozvuky mladistvého hříchu, bych nepochyboval. Pozvolný sesuv půdy pod nohama, jaký pro ni znamená vztah s dcerou, to je riskantní moment, při jakém lze jenom držet palce, aby neuklouzlo nic falešného. Protože v tu chvíli drží jedna herečka myšlenkovou klenbu celé inscenace: nad nejpřirozenějším, tedy mateřským citem vítězí ušlechtilé nelítostná idea. Abych nenapínal – dopadlo to více než dobře. (...)

Smočková inscenace – pro toho, kdo je ochoten vnímat a vidět – předkládá dějiny XX. století v jejich zárodečném, embryonálním stavu. Nejenom továrník a Marxův mecenáš Engels byl zděšen bídou dělníků a jejich ‚vykořisťovatelí‘, dneska ovšem víme, že myšlenky, jež měly tuto bídu odstranit, napáchaly zločiny, které by nevymyslel ani geniální mozek Bernarda Shawa.“

Richard Erml: Zkrocení mladého tygra, Reflex 20. 11. 2014

PREMIÉRA

„Činoherní klub pro svoji další premiéru sáhl po hře *Živnost paní Warrenové*, kterou G. B. Shaw napsal v roce 1894 a kterou pro současného diváka upravil a také režíroval kmenový režisér divadla **Ladislav Smoček**. Aktualizovaný text s názvem *Paní Warrenová* akcentuje jako základní dramatický konflikt vztah mezi rodičem a dítětem, kdy tragédií přináší jakoby ideologický rozkol. Poněvadž však G. B. Shaw i Ladislav Smoček jsou bytostní divadelníci, celé drama je podstatně složitější a vrstevnatější.

Je pravdou, že zatímco Shaw kladl důraz na morální aspekt (paní Warrenová byla odsouzeníhodná, protože vydělala jmění jako majitelka bordelu), Smoček podtrhl více soubor ideologií (paní Warrenová je v očích své dcery odsouzeníhodná, protože jen a jen hrabivě rozmnožovala peníze, jejichž původ se jí nezdál dosti etický). Skrytou příčinou celého rozkolu je ovšem generační problém. (...) Dopad inscenace podporují i vyvážené herecké výkony, kterým dominuje bravurně, citlivě a neokázale zvládnutý part **Ivany Chýlkové** v titulní roli. Její paní Warrenová je vlastně jediná postava na scéně, jež nic nezakrývá, nic nepředstírá, má ráda život i boje, které s ním přicházejí. Se stejnou samozřejmostí ovšem miluje i svou dceru, aniž by si, až do tragického rozchodu, uvědomila, že děti samozřejmost za dostačující lásku nepovažují. (...)“

Marie Třešňáková: *Kitty Warrenová se v Činoheráku změnila z bordelmamá v tragickou hrdinku*, www.ceskatelevize.cz (10. 11. 2014)

Z Shawovy původní hry po více než sto letech plyne, že argumentace dospělých osob, které jsou v očích mladých prostoupeny odpudivou praxí zacházení s penězi, jsou výrazem normálního chování člověka. Nikdy v dějinách se nepodařilo vytvořit společnost bez této „odpudivé praxe“. Odsuzování sami kdysi byli ti mladí a čistí, ale život je později nemilosrdně konfrontuje s dosud nepoznanými situacemi. Téma srážky mladé ženy s matkou je vzrušující. Je to odvěký rozpor v citění a stupni poznání života, je nekonečný a skoro vždy vášnivý. V době, kdy hra vznikla, před lidstvem stála analýza nemravného vlivu peněz a naděje a vůle změnit to vše generálně. Třídní, rasový boj a generalizace toho, co bylo chladnokrevně analyzováno jako zlo, které je nutné vykořenit, představuje fanatickou vášeň, je to něco jako silniční vražedný smyk proti lidskosti.

Ladislav Smoček: *Recepty na změnu člověka*, (úryvek z programu k inscenaci)

Tomáš JEŘÁBEK

Studoval na katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. V současné době je na volné noze a hostuje i v klasických divadlech. V Národním divadle hrál ve Šrámkových *Zvonech* (režie J. A. Pitínský) a v inscenacích *Kvartýr* Davida Jařaba a *Enron* (režie Michal Dočekal). Často spolupracuje s Divadlem Letí, s režisérem a dramatikem Miroslavem Bambuškem a jeho občanským sdružením Mezery. Avšak: nejdůležitější je, že je hercem a jednou z kmenových osobností divadla VOSTO5, které se věnuje široké škále autorského divadla, od improvizace přes fixované jevištní tvary až po site specific.

Prameny tvrdí, že jste již jako čtyřletý pomalu, ale pilně a vostopět skládal divadlo – VOSTO5.

Ano, to je pravda, ale ty prameny jsou trochu vymyšlené.

Kde jste se tedy potkali s Ondřejem Cihlářem, Davidem Kašparem, Petrem Prokopem a s Jiřím Havelkou?

S klukama jsme se potkali na DAMU, v letech 2001 až 2003 jsme byli roztroušení na různých katedrách a v rozdílných ročnících. Ondra s Petrem a Davidem založili VOSTO5 už na gymplu a na DAMU jsme se postupně přidali já, Jirka Havelka a nakonec Ondra Bauer. A to trvá dosud.

V čem je pro vás odlišné hrát v klasických divadelních sálech, které mají svá jeviště a hlediště, a v prostorách, které toto zázemí klasického divadla záměrně nemají (site specific) a teprve vlastním přístupem člověka (předváděním/vystupováním/performováním) vzniká na místě vztah mezi divákem a performerem a vytváří se scénický tvar?

Divadlo ve své klasické podobě, a teď mluvím o prostoru (tedy kukátku), omezuje hned v té rané fázi zkoušení. Mě moc baví podílet se na vymýšlení témat, žánru, stylizace, prostorového pojetí... úplně od nuly. A to v klasickém divadle úplně nejde.

Ale já mám rád obojí. Myslím si, že je důležité pohybovat se napříč celým spektrem divadelní tvorby. Člověk tak nezakrní a může se neustále inspirovat. Ať to zní jakkoliv kyčovitě, romanticky nebo pubertácky nezrale: hledání je v divadle zásadní a bez humoru by to taky stálo za prd. HURÁ.

Ve vašem přístupu k divadlu převládá improvizace. Kde jsou pro herce její hranice? A kde improvizace naopak možnosti herectví rozšiřuje?

Improvizace hranice nemá a neměla by mít. A ty morální si každý musí nastavit sám. Má jen určitá pravidla, která napomáhají a usnadňují rozvíjet děj, myšlenku, situaci.

Každý k improvizaci dispozice nemá. A někdo jo, ale vyhýba se tomu, protože to třeba nemá rád. A někdo se v tom zase tak zabydlí, že ztratí schopnost nazkoušet roli a zapamatovat si aranž. No – a vzhledem k tomu, že já tu dispozici mám, tak se v tom nějak plácám a to plácání mě hrozně baví.

V tradiční činohře jste už spolupracoval i s režisérskými osobnostmi ze starší generace. Jaké to pro vás je, odskočit si z VOSTO5 a setkat se s jiným přístupem? A má improvizace v této práci jiné místo, než jste zvyklý?

Jak už jsem předeslal, pro mě je důležitá pestrost. Většinou se snažím pochopit, co se po mě chce, pak to nějak uchopit, a když se s režisérem shodneme, že takhle, tak si v těch mantinelech můžu pěkně užívat, improvizovat a blbnout. Takže ve zkratce: POCHOPIT, UCHOPIT, BLBNOUT. U VOSTO5 se většinou první dvě položky přeskočí.

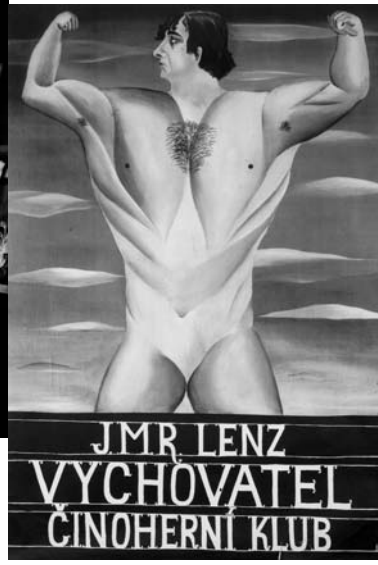
Děkujeme za rozhovor (rap)

Sir George Crofts

Historie Činoherního klubu

plakáty Libora Fáry

plakát
Evy Švankmajerové

Cinoherní klub uvádí:

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2015 se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

Neděle 25. ledna

Škeble / Lanškroun VO TOM MI NEMLUV

O inteligenci, osamělosti, čistotě, touze, aroganci a o mnoha dalších věcech, které naplňují náš svět.

Podle povídky Daniela Keyese *Flowers for Algernon* / Dramatizace a režie: **Jan Střecha** / Hrají: **Vojtěch Kráčmar, Tereza Kroulíková, Adam Blažek, Michal Kraus, Bára Poláková, Denisa Špinlerová, Klára Jelínková, Ondřej Kolín, Ondřej Karlík, Šárka Matějková, Aneta Koláčná, Vítek Tomeš, Katka Chládková, Veronika Vítková, Denisa Kupsová, Matěj Stejskal, Pavla Tučková, Oleksandra Manakova, Pavla Kráčmarová.**

Divadelní soubor lanškrounského gymnázia ŠKEBLE vznikl v září roku 1998 a jeho stále se obměňující členové nacvičili postupně čtrnáct divadelních her (převzatých i autorských) a sehráli více než sto osmdesát představení v Lanškrouně, v okolních obcích i jiných krajích a zemích.

DOUŠKY

■ V listopadu byly zahájeny zkoušky inscenace *Bratři Karamazovi* podle románu F. M. Dostojevského v režii **Martina Čičváka**. Premiéra je plánovaná na měsíc únor.

■ Dramatik a režisér **Ladislav Smoček** převzal 23. října stříbrnou pamětní medaili Senátu Parlamentu ČR za zásluhy o českou kulturu.

■ Blahořežeme **Josefu Abrhámovi** k 75. narozeninám.

■ Gratulujeme k narozeninám **Ladě Jelínkové** a **Zdeňku Johnovi**

■ V sobotu 24. ledna hrajeme naposledy v Praze inscenaci **Martina Čičváka** *Kukura*.

PRAHA
PRAGUE
PRAGA
PRAG

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz:
Hlavní město Praha

Na rok 2015 poskytne Hlavní město Praha Činohernímu klubu grant ve výši 18.000.000 Kč

MINISTERSTVO
KULTURY

Partneři Činoherního klubu

PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ
a.s.

REVOLVER
REVUE

VINAŘSTVÍ
WALDBERG

CGSO

KRAUS®
MĚLNICKÉ VINAŘSTVÍ

scena.cz
1. KULTURNÍ PORTÁL

kdykde
WWW.KDYKDE.CZ

www.radiohortus.cz

Tonera

Facebook

Program

Činoherní čtení na leden vychází k předprodeji 2. prosince 2014.
Redakce Činoherního čtení: **Roman Cisař, Petra Honsová, Radvan Pácl.**
Foto: **Pavel Nesvadba, Jiří Štrébl, Pavel Kolský, archiv Škeble.**
Jazyková korektura: **Andrea Fiřtíková.**
Grafická úprava: **Joska Skalník a Kateřina Skalníková.**

www.cinoherniklub.cz

Galerie Smečky Vás zve na výstavu

Karel TEIGE / Plochy snů

Výstava souboru koláží ze sbírky Památníku národního písemnictví

Od 10. 12. 2014 do 31. 1. 2015 / úterý – sobota, 11.00 – 18.30 hodin

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty
SŠ, VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské
plynárenské, a. s.

**Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1
(vedle Činoherního klubu)**

tel.: +420 222 210 268; tel./fax: +420 222 210 272

* g a l e r i e
s m e č k y